

In het kader van innerlijke genezing deze keer over 'loslaten', Lukas 6:37.

Tijdens de dienst zongen we: Psalm 32:3,4, gezang 44:1,2, EL 444 en Opwekking 263, 436, 464, 553, 629, 651.

Loslaten klinkt niet goed.

Iemand die boven het ravijn hangt, moet je vasthouden. Het dure servies van je moeder ook. De eenzame bewoner in je flat ook. Loslaten is het NT-ische woord voor scheiden. Het lijkt een woord voor mensen die zich niet willen binden of op z'n best voor Boeddhisten die proberen zich te onthechten.

Als Jézus nu aankomt met loslaten, voelt dat eng. De NBV heeft het (veiliger) weergegeven met 'vergeven'. Het is beter om toch te blijven vertalen met 'loslaten': zo zegt Jezus het en zo prikkelt het ook meer.

Jezus gaat altijd uit van de beginsituatie: Adam en Eva hadden het goed. Hoewel ze niets misten, maakte de slang ze toch wijs dat er meer was. Toen ze dat geloofden, knipten ze de touwtjes van God door. Voortaan moesten ze zelf de touwtjes in handen nemen en werden ze zelf de maat van alle dingen. Om zich te kunnen handhaven, proberen mensen de greep op alles, ook op medemensen, vast te houden.

Dat begint thuis (houd je kinderen en elkaar vast) en breidt zich uit naar collega's en vrienden. Alles wat zich buiten jouw maat wil bewegen, sluit je op in je gevangenis, zodat je een totale controle kunt houden.

Het gaat van oordelen naar veroordelen naar niet meer los kunnen laten (Lukas 6:37).

Maar, hoe doet God het dan?

Een vader had twee zonen. De jongste zei: "Vader, geef mij mijn deel van de erfenis." Zijn vader gaf het hem...

Een koning hield afrekening met zijn onderdanen. Eentje had 50.000 talenten schuld. "Sluit hem op", zei de koning. De onderdaan begon te smeken. De koning werd met ontferming bewogen en zei: "Laat hem gaan."

God doet wat Hij zegt en Hij is wat Hij zegt: onze Verlosser!

Je bent een kind van deze Allerhoogste (6:35), zegt Jezus, als je met Hem weg komt uit ons allerlaagste gedrag. Als je niet vast zit aan wat je uitleent. Als je kunt loslaten wat/wie anders gaat dan jij zou willen.

Jezus verbindt er een belofte aan: "Laat los en je wordt losgelaten."

Een vasthouder moet dag en nacht waken bij zijn gevangenis. Dat is erg vermoeiend.

Een judoka moet tien seconden zijn houdgreep volhouden. Hij brengt daarmee niet alleen zijn tegenstander in een machteloze positie, maar voor hemzelf is het ook zeer zwaar. Laat staan voor iemand die zijn tegenstander tien jaar vasthoudt...

Laat los, zegt Jezus. En voel dan de ontspanning die dat geeft.

Dat is niet Boeddhistisch onthechten, maar het is liefdevol je leven aan God toevertrouwen.

De Allerhoogste is je God. Hij heeft controle over je leven.

Jezus is je Heer. Als je een ander in de gevangenis wilt houden, bedenk dan wel dat je Jezus over het hoofd ziet... Hij zit namelijk onze straffen uit.

Gesprekspunten. Kijk even welke je sowieso wilt behandelen:

1. Is er iets in deze Keek, wat je heeft aangesproken?
2. In de gemeente moet je elkaar toch juist vasthouden?
3. Vind je Jezus tactvol, omzichtig, als het over zulke gevoelige dingen gaat?
4. Iemand zegt: "Ik ben nog niet aan loslaten toe." Wanneer is iemand eraan toe?
5. Uitlenen zonder iets terug te verwachten. Wat vind je daarvan in de privésfeer? En in de wereldeconomie?
6. Wat vind je van de vader uit de gelijkenis? Moeten wij op hem willen lijken?
7. De belofte dat je losgelaten wordt – geloof je die...?